

1. Hvergang en sommer igen kommer dragende,
dvælende, farende hen,
er det som kom man i dybet af dagene
hjem til sin hjemegn igen.

2. Ude i verden, hvor jorden og himlene
skifter i ukendte skær.
længes man ind i sit øriges svimlende
verden af lunerigt vejr.

3. Åh, at forundes og komme på luftene.
let som et løvetandsfrø
ned i det syngende, susende, duftende
græs på en sommergrøn ø.

4. Her er man hjemme, hvor stormen og vindene,
solen og skyerne går,
midt i det "nu". som er selve den rindende
tråd mellem aldre og år.

5. Her mellem havet og strømmen og stenene
nynner en langelig sang,
samlende alt, som har været forenende,
alt som skal være en gang.

6. Stranden den stride, bestormet af vandene,
lægger sin vandrende ring
lukkende rundt om de varige, standende,
enkle og evige ting.

7. Tavse, mens druehyld løfter mod rummene
sommerens glødende bær,
glider vi ind i den syngende, summende,
susende sommer og "er".